

Sven Åke Ekberg, skulptur

Skulptören Sven Åke Ekberg föddes 1946 i Rörum. Han har rötter i Österlen och har hela sitt liv bott bland äppelträden, numera i Kivik.

Brukar du smygtitta på grannarna när dom påtar i trädgården, begrunda förbipasserande människors kroppsspråk från en parkbänk eller fascineras av små egenheter hos dina nära och kära? Kanske känner du igen någons särdrag i Sven Åke Ekbergs små skulpturer i järn. Hans figurer erbjuder en explosion av kroppsspråk, distinkta egenheter och personage.

Helt vanliga järntrådar glödgas så att de blir lätta att böja. Han formar sedan tråden till figurer som byggs på, inifrån och ut. Små järnklickar smälts och svetsas på och fram träder personligheter utförandes aktiviteter av varierande slag. En ung ranglig kille lyfter skrot högt över sitt huvud. En flicka i kort kjol sträcker sig ned mot sina tår så att man riktigt känner hur det drar i baksidan av hennes lår. En man i lång rock balanserar stadigt på en grov järnspik. På en annan grå spik balanserar, mer vingligt, en kvinna med handväska och höga klackar. En flicka trampar fram på en cykel på vars pakethållare en bukett tulpaner klämts fast. Sysslorna och kroppsspråken är oändliga. Alla med en stor mängd humor inneboende. Bland hans verk hittar man även gamla hötjugor som förvandlats till kandelabrar. Detaljrikedom är hög och en del element, som slipsar och blommor, har kolorerats i rött. Ett drag som gör att jag tenderar att, inuti mitt huvud, fortsätta färglägga de järngrå miniatyrerna.

Variationen är också flödande vad gäller exponeringen av de små figurerna. Ibland är de placerade i grupp, ibland solo. Somliga skulpturer står direkt på podier medan andras podium består av huvudet på en spik. De grå spikarna sticker i vissa fall ut ifrån väggen och gestalterna balanserar fram på spikens kropp. Andra små personligheter hänger från tak eller på väggar i osynlig neontråd. Allt är nogtänkt och adderar till figurernas uppenbarelse.

Av Susanne Parnemar, maj 2011